

КЕРКИНН

МІНУМА

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ

Κείμενο:
Τάσος Δημαλέξης
Βιολόγος

Φωτογραφίες:
Τάσος Δημαλέξης
Λεωνίδα Παπαδόπουλος
Στέφανος Νούτσιος
Παναγιώτης Χατζηγιαννίδης

Πλούσια δάση μέσα στο νερό, γραφικοί ψαράδες, απέραντοι τάπητες με ανθισμένα νούφαρα, εικόνες απίστευτης ομορφιάς. Μέσα σ' αυτή τη γαλήνια φύση χιλιάδες πουλιά με λυγρόκορμες σιλουέτες και εντυπωσιακά χρώματα, ζουν, αναπαράγονται και πετούν ελεύθερα. Είναι η λίμνη Κερκίνη, ζωντανό σύμβολο της εμπιστοσύνης των πουλιών προς τον άνθρωπο, μήνυμα χαράς και αισιοδοξίας για όλους μας.

Σας προσκαλούμε να την επισκεφθείτε, να την γνωρίσετε, να την αγαπήσετε. Να περιπλανηθείτε ήρεμα στις όχθες της, να συζητήσετε με τους ψαράδες της, να θαυμάσετε τους φτερωτούς κατοίκους της. Μέσα απ' αυτές τις σελίδες θα θέλαμε να εκφράσουμε τις θερμές ευχαριστίες μας προς την **ΤΕΧΝΟΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΗ Α.Ε.**, που από τη πρώτη στιγμή περιέβαλε με ενδιαφέρον και ευαισθησία την προσπάθειά μας και συνέβαλε αποφασιστικά στην πραγματοποίηση αυτού του αφιερώματος.

Ο Εκδότης.

Έχετε ποτέ ακούσει για πουλιά με παράξενα ονόματα, όπως Χαλκόκοτα, Χουλιανορύτα, Αργυροπελεκάνος, Πορφυροτσικνιάς, Νυχτοκόρακας, Λαγγόνα; Όλα αυτά τα πολύ σπάνια είδη και πολλά άλλα ακόμη, θα μπορούσατε αρκετά εύκολα να τα δείτε σε μια περιοχή της χώρας μας, χωρίς να χρειασθεί να ταξιδέψετε στην Αφρική ή στην Ασία ή στην Ν.Αμερική. Υπάρχουν εδώ δίπλα μας, στην λίμνη Κερκίνη του νομού Σερρών. Πρόκειται για έναν από τους σημαντικότερους υγρότοπους της Νότιας Ευρώπης και προστατεύεται από διεθνείς συνθήκες λόγω του βιολογικού της

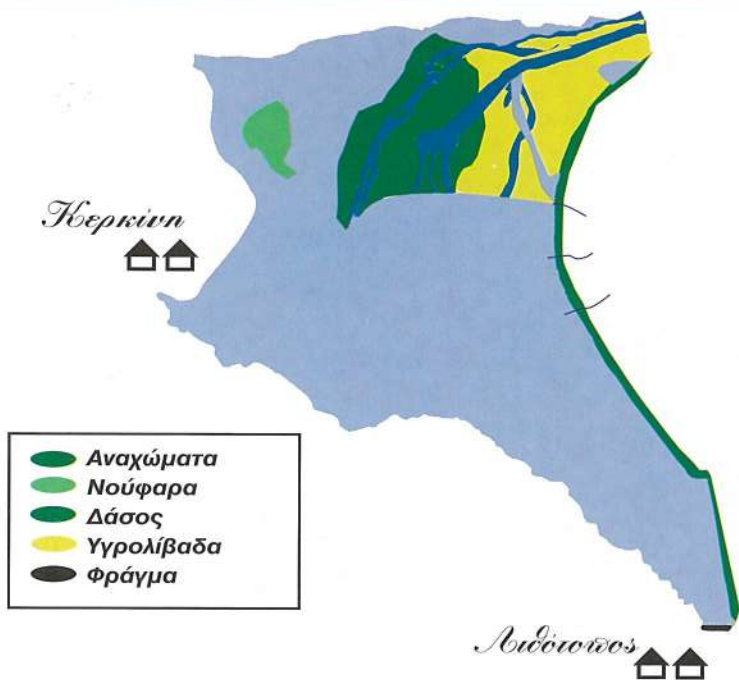
πλούτου.

Η Κερκίνη αποτελεί ένα από τα ελάχιστα παραδείγματα οικοσυστήματος, όπου η έντονη και εκτεταμένη ανθρώπινη παρέμβαση δεν οδήγησε στην πλήρη υποβάθμιση και καταστροφή του αλλά επέτρεψε τη διατήρηση των οικολογικών του λειτουργιών και τη μετεξέλιξή του σε ένα από τα αξιολογότερα οικοσυστήματα της εποχής μας.

Η πάλη του ανθρώπου με τα στοιχεία της φύσης, τα οποία ενσάρκωνε ο ποταμός Στρυμόνας, χρονολογείται από την προϊστορική περίοδο. Ακόμα και ο Ηρακλής επιστρατεύθηκε στον δέκατο άθλο του, κυνηγώντας τα

Βόδια του Γυρήνη, για να περιορίσει το μένος του ποταμού και να τον καταστήσει πλωτό. Αργότερα βέβαια, για να εκδικηθεί κάποιο τοπικό αμπελοκτήμονα, γύρισε τον ποταμό προς τις καλλιέργειες πλημμυρίζοντάς τις. Τα περιστατικά αυτά είναι χαρακτηριστικά του αγώνα των κατοίκων της περιοχής, να περιορίσουν τις επιπτώσεις από τις πλημμύρες του ποταμού, για να μπορέσουν να ζήσουν γύρω του και να καλλιεργήσουν την εύφορη Σερραϊκή πεδιάδα. Μέχρι πριν από 60 περίπου χρόνια στον αγώνα αυτό επικρατούσε κατά κράτος ο Στρυμόνας (δεν είναι τυχαίο άλλωστε, ότι οι αρχαίοι τον

Χροσειρά Μινιέτες

Η εικόνα της Κερκίνης από το Μπέλες είναι πραγματικά εντυπωσιακή. Διακρίνεται ο Στρυμώνας, καθώς εισέρχεται στη λίμνη και το παρόχθιο δάσος εκατέρωθεν του ποταμού. Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη κατά την περίοδο υψηλής στάθμης της λίμνης, οπότε το δάσος βρίσκεται μέσα στο νερό. (Τ. Δημηλαξής) ▼

είχαν θεοποιησει), ώσπου η τεχνολογική πρόοδος επέτρεψε στον σύγχρονο άνθρωπο να τιθασεύσει τον δύστροπο και απρόβλεπτο ποταμό.

Μέχρι τότε το μεγαλύτερο μέρος της πεδιάδας καταλαμβάνονταν από βάλτους και εποχιακά έλη, αποτελώντας φυσικό παράδεισο για τα άγρια ζώα και φυτά αλλά και κολαστήριο για τους φτωχούς αγρότες της περιοχής που, εκτός από το πρόβλημα των πλημμυρών, είχαν να αντιμετωπίσουν και τη μάστιγα της ελονοσίας.

Όταν μετά την Μικρασιατική

καταστροφή εγκαταστάθηκαν στην περιοχή περίπου 85.000 πρόσφυγες, προέκυψε επιτακτικό το πρόβλημα εξεύρεσης γόνιμης καλλιεργήσιμης γης και απόδοσής της στους ξεριζωμένους πληθυσμούς. Έτσι, μετά από μια σειρά αντιπλημμυρικών και αποστραγγιστικών έργων στις δεκαετίες του '20 και του '30, δαμάσθηκε το ποτάμι και η γη που προέκυψε αποδόθηκε στους νέους κατοίκους, που με το μόχθο τους μετέτρεψαν τη Σερραϊκή πεδιάδα σε μια από τις ευφορότερες περιοχές της χώρας.

Ανάμεσα στα αντιπλημμυρικά έργα της εποχής ήταν και η κατασκευή αναχωμάτων στην ανατολική και βορειοδυτική πλευρά της τότε εποχιακής λίμνης Μπουτκόβου (της αρχαίας Πρασοιάδας), καθώς και φράγματος στη θέση του χωριού Λιθότοπος, με αποτέλεσμα να προκύψει η σημερινή λίμνη Κερκίνη η οποία εκτός από τον αντιπλημμυρικό ρόλο που επιτελεί, αποτελεί και τον κύριο τροφοδότη της πεδιάδας σε αρδευτικό νερό.

Τι απέγινε όμως η πλούσια χλωρίδα και πανίδα, που για χιλιάδες χρόνια κατοικοέδρευε στους βάλτους και τα έλη που αποξηράνθηκαν; Τι απέγιναν τα πυκνά παράχθια δάση, που φιλοξενούσαν στους αρχαίους χρόνους ακόμα και λιοντάρια τα οποία καθώς αναφέρεται κατασπάραζαν αρκετές από τις καμήλες του Ξέρξη, όταν αυτός πέρασε από εκεί το 480 π.χ. κατά την εκστρατεία του στην Ελλάδα;

Η απάντηση είναι, ότι η άγρια φύση της περιοχής περιορίσθηκε σημαντικά και ότι απέμεινε βρήκε καταφύγιο στη λίμνη Κερκίνη, που με την πάροδο του χρόνου μετεξελίχθηκε σε

σύγχρονο φυσικό παράδεισο. Το σημερινό παράχθιο δάσος της λίμνης, για όσο καιρό ακόμη αντιστέκεται στις έντονες αυξομειώσεις της στάθμης του νερού, που επιβάλλει ο αντιπλημμυρικός και αρδευτικός ρόλος της Κερκίνης, αποτελεί το σημαντικότερο καταφύγιο για τα υδρόβια πουλιά, που αναπαράγονται ή τρέφονται στην περιοχή. Πάνω στις τιές του δάσους, εκατοντάδες κορμοράνοι, λαγγόνες, σταχτοτσικνιάδες, νυχτοκόρακες, λευκοτσικνιάδες, χουλιαρομύτες, χαλκόκοτες και κρυπτοτσικνιάδες φτιάχνουν τις φωλιές τους δημιουργώντας μια από τις μεγαλύτερες αποικίες υδρόβιων

πουλιών στην Ευρώπη.

Στην βορειοδυτική πλευρά της λίμνης αναπτύσσεται η μεγαλύτερη έκταση με νούφαρα στην Ελλάδα, που λίγα χρόνια πριν καταλάμβανε 3.500 στρέμματα ενώ τώρα είναι λιγότερα από 1.000.

Η κοίτη του Στρυμόνα στο σημείο που αυτός μπαίνει στη λίμνη, κατακλύζεται την άνοιξη από χιλιάδες ερωδιούς, κορμοράνους, λαγγόνες, αργυροπελεκάνους, ροδοπελεκάνους, πελαργούς και μαυροπελαργούς, που συγκεντρώνονται εκεί, για να αναζητήσουν την τροφή τους.

Τα υγρά λιβάδια της περιοχής γεμίζουν από χουλιαρομύτες,

▲ Η έκταση με τα νούφαρα στην Κερκίνη καταλάμβανε πριν από λίγα χρόνια 3.500 στρέμματα. Τα τελευταία χρόνια λιγότερο από 1000. Παραμένει πάντως η μεγαλύτερη έκταση στην Ελλάδα. Τα νούφαρα ανθίζουν το καλοκαίρι και προσφέρουν άφθονες θέσεις φωλιάσματος σε σκουφοβουτηχτάρες, γλαρόνια και άλλα είδη πουλιών. ενώ στις ρίζες τους πολλά ψάρια γεννούν τα αυγά τους. (Π. Χατζηγιαννίδης)

◀ Οι νεροβούβαλοι είναι από τα σπανιότερα πια κτηνοτροφικά ζώα στην Ελλάδα. Υπολογίζεται ότι έχουν απομείνει λιγότερα από 1.000 ζώα στη χώρα μας από τα οποία τα 600 στην Κερκίνη. Πριν από 30 χρόνια αριθμούσαν δεκάδες χιλιάδες άτομα. Είναι ζώα πολύ καλά προσαρμοσμένα στις συνθήκες των υγροτόπων, αφού έχουν την ευχέρεια να κολυμπούν και να καταναλώνουν την υδρόβια βλάστηση. Τα τελευταία χρόνια η διατήρησή τους επιδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα ζώα είναι καταμετρημένα και φέρουν ειδικό μαρκάρισμα (ταμπέλα στο αριστερό αυτί). (Τ. Δημαλέξης)

▲ Ψάρεμα στο ποτάμι την Ανοιξη. Στη φωτογραφία διακρίνονται λευκοτσικνιάδες, σταχτοτσικνιάδες, σταχτόχηνες, κορμοράνοι, λαγγόνες και γλαρόνια. Στην εποχή της αναπαραγωγής τα πουλιά χρειάζονται περισσότερη τροφή λόγω των αναγκών των νεοσσών τους. Ενδεχόμενη ενόχλησή τους κατά τη διάρκεια της τροφοληψίας μπορεί να έχει δυσάρεστες επιπτώσεις και για τους νεοσσούς. (Τ. Δημαλέξης)

χαλκόκοττες, που ψάχνουν για γυρίνους, βδέλλες και έντομα ανάμεσα στα πυκνά χόρτα των λιβαδιών. Τα δύο μεγαλύτερα κοπάδια νεροβούβαλων, ένα σπάνιο πια στην Ελλάδα κτηνοτροφικό είδος, βόσκουν στο ποτάμι, στα υγρά λιβάδια και στα λασποτόπια της λίμνης.

Τα πανέμορφα δασοσκέπαστα βουνά που περιβάλλουν τη λίμνη από Βορρά, Δύση και Νότο προσφέρουν καταφύγιο σε πολλά σπάνια αρπακτικά

πουλιά όπως ο θαλασσαιετός, ο βασιλαιετός, ο χρυσαετός, ο στικταετός, τα οποία ξεχειμωνιάζουν στην περιοχή και αναζητούν την τροφή τους στην Κερκίνη. Το χειμώνα, όταν οι περισσότεροι ερωδιοί εγκαταλείπουν την περιοχή μεταναστεύοντας προς Νότο, δεκάδες χιλιάδες πάπιες και χήνες έρχονται από τη Βόρεια Ευρώπη για να τους αντικαταστήσουν. Ταυτόχρονα σχεδόν καταφθάνουν και εκατοντάδες αργυρο-

πελεκάνοι, για τους οποίους η Κερκίνη αποτελεί το οπουδαιότερο τόπο ξεχειμωνιάσματος στην Ευρώπη. Η σχέση που έχει αναπτυχθεί ανάμεσα στους αργυροπελεκάνους και τους ψαράδες της Κερκίνης είναι μοναδική στον κόσμο, αφού εδώ οι πελεκάνοι κολυμπούν δίπλα στις βάρκες περιμένοντας από τους ψαράδες να τους πετάξουν όσα μικρά, χωρίς εμπορική αξία ψάρια, πάνονται στα δίχτυα τους. Είναι

εξαιρετικά ασυνήθιστο θέαμα να βλέπει κανείς ένα από τα σπανιότερα πουλιά στον κόσμο να παίρνει το ψάρι κυριολεκτικά μέσα από το χέρι του ψαρά.

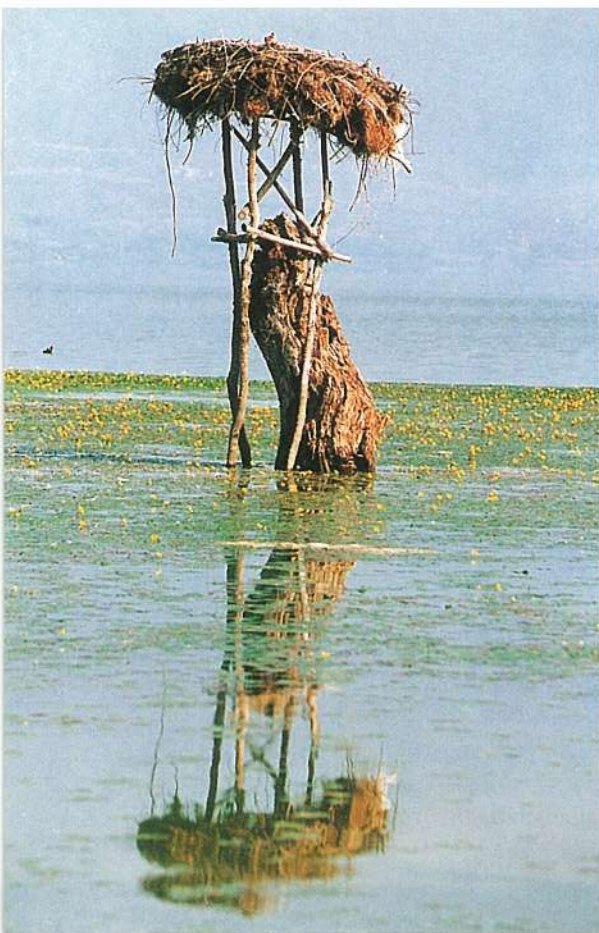
Η Κερκίνη είναι μια λίμνη με πολλά πρόσωπα, που εναλλάσσονται με τις εποχές του χρόνου. Η αυξομείωση της στάθμης της που φθάνει τα 5 μέτρα και η συνεπακόλουθη αυξομείωση της έκτασής της (από 45.000 στρέμματα το χειμώνα στα 72.000 στρέμματα στις αρχές του καλοκαιριού) σε συνδυασμό με τις εντυπωσιακές αλλαγές στη σύνθεση των πληθυσμών των πουλιών αλλά και στην εξάπλωση των πολλών σπάνιων υδρόβιων φυτών της,

χαρίζουν στον επισκέπτη ανεπανάληπτες εμπειρίες σε οποιαδήποτε εποχή του χρόνου.

Είναι λοιπόν αυτονόητη η ευαισθησία και ο σεβασμός που πρέπει να συνοδεύουν οποιαδήποτε εξόρμησή μας σε μια τέτοια περιοχή, οι ιδιαιτερότητες της οποίας την έχουν αναγάγει σε ένα από τα σημαντικότερα φυσικά μνημεία της χώρας μας.

Άποψη του βορειοδυτικού άκρου της Κερκίνης από τις ελάχιστες περιοχές στις οποίες παραμένουν κάποιες συστάδες με καλάμια Μέχρι το 1982 όταν κατασκευάστηκε το νέο φράγμα της Κερκίνης ολόκληρη η βορειοδυτική πλευρά της λίμνης καλυπτόταν από καλάμιες. Η μεγάλη άνοδος της στάθμης περιόρισε τα καλάμια. (Γ. Δημαλέξης) ▼

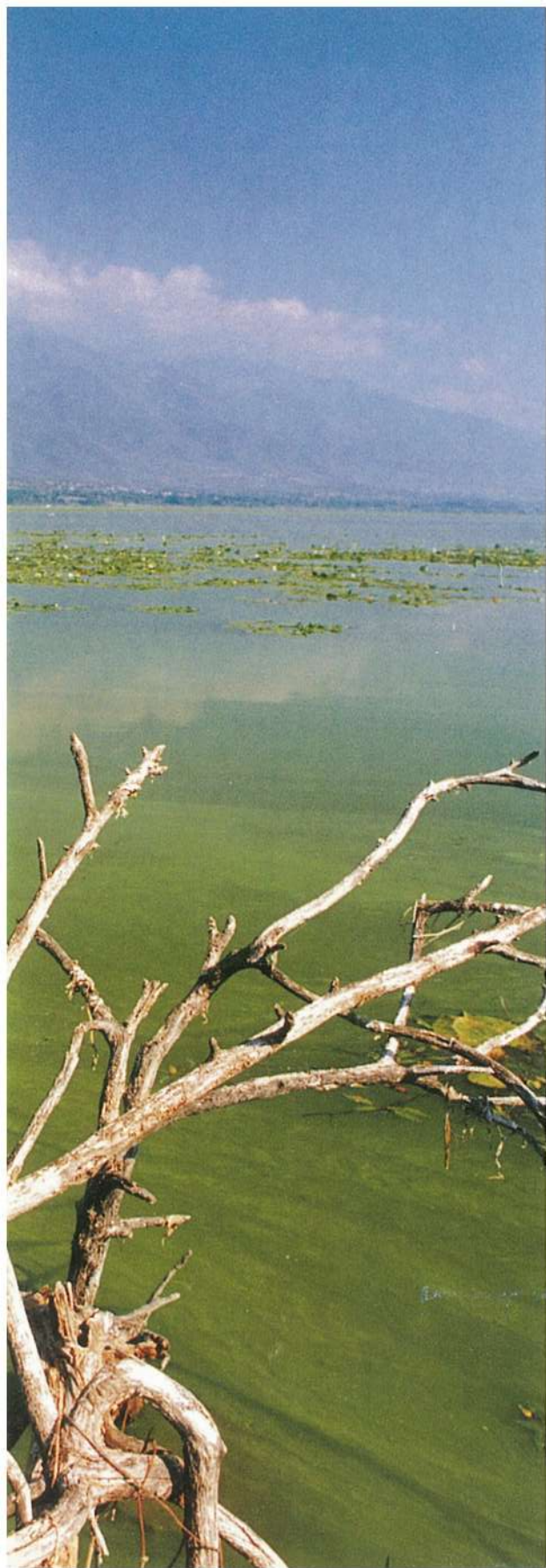

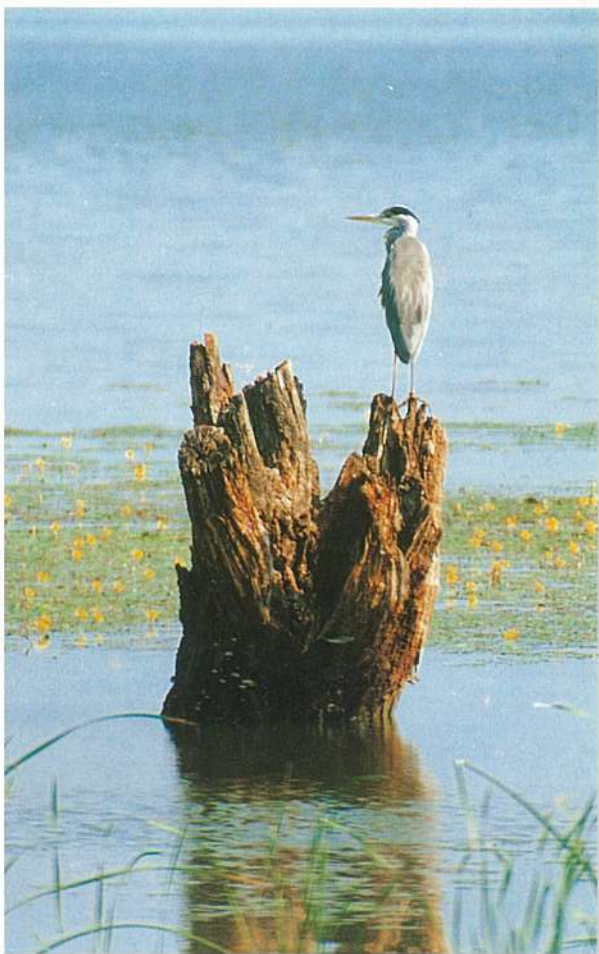
▲ Στην περιοχή της Κερκίνης υπάρχουν τρεις περιβαλλοντικοί σύλλογοι, που προσπαθούν να προστατεύσουν το οικοσύστημα της λίμνης. Στα πλαίσια αυτής της προσπάθειας εντάσσεται η υποσύλωση αυτής της φωλιάς πελαργού η οποία χρησιμοποιούνταν για πολλά χρόνια από τα πουλιά, μέχρι που το δέντρο σάπισε και έπεσε. (Λ. Παπαδόπουλος)

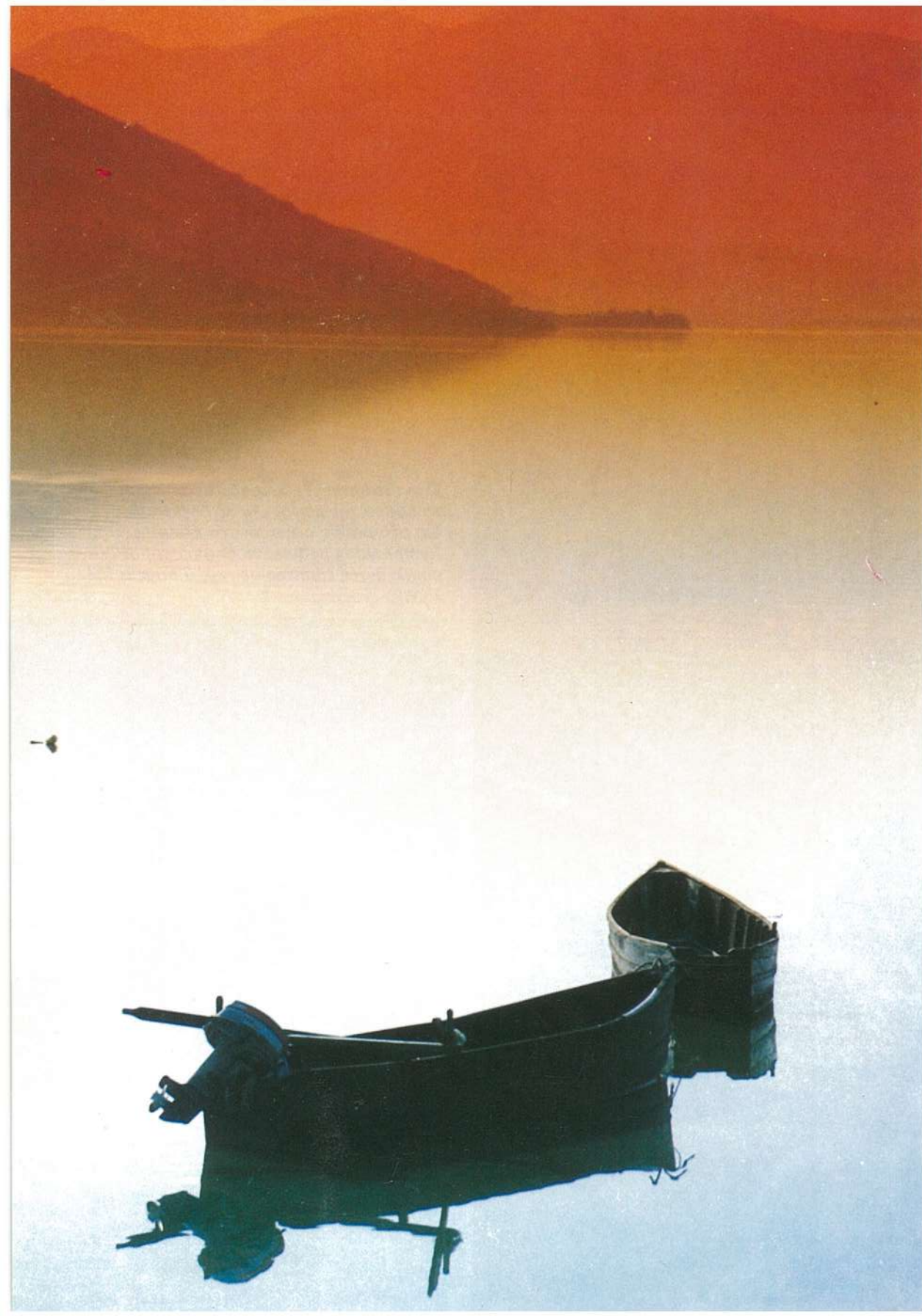
Σε πρώτο πλάνο ένα ξερόκλαδο λευκασμένο από τον ήλιο, ποιος ξέρει πόσα χρόνια τώρα. Εικόνες σαν κι αυτή μπορεί να ανακαλύψει πολλές ένα ευαίσθητο μάτι στην Κερκίνη. (Λ. Παπαδόπουλος) ►

Σταχτοσικνιάς ξεκουράζεται σε ξηραμένο κορμό της λίμνης. Τα κίτρινα λουλούδια στο βάθος ανήκουν στο πλευστόφυτο *Nymphaoides peltata*, το οποίο σχηματίζει επιπλέοντες τάπητες σε πολλά σημεία της λίμνης. (Α. Παπαδόπουλος) ▼

◀ Οι “Βάρκες της Κερκίνης” θα μπορούσε να ήταν ο τίτλος αυτής της φωτογραφίας. Στη λίμνη υπάρχουν περίπου 150 βάρκες (πλάβες). Ο τρόπος κατασκευής τους είναι χαρακτηριστικός και διαφέρει από τις βάρκες της Πρέσπας, της Καστοριάς ή των Ιωαννίνων. (Λ. Παπαδόπουλος)

▲ Στην Κερκίνη απασχολούνται 200 περίπου ψαράδες, κάτοικοι των παραλίμνιων χωριών. Κυρίως αλιεύονται κυπρίνοι, πεταλούδες και σίρκες. Η δημιουργία νέου φράγματος στη λίμνη το 1982, είχε σαν αποτέλεσμα την εξαφάνιση μερικών σημαντικών εμπορεύσιμων ειδών, όπως τα χέλια και οι γουλιανοί. (Λ. Παπαδόπουλος)

◀ Τρεις πρασινοκεφαλόπαπιες πετάνε πάνω από το Στριμώννα. Οι πρασινοκέφαλες πάπιες είναι είδος που το συναντάει κανείς στη λίμνη και το καλοκαίρι αφού αρκετά από τα πουλιά που έρχονται το χειμώνα παραμένουν και αναπαράγονται στην Κερκίνη.

(Τ. Δημαλέξης)

Δεκάδες χιλιάδες πάπιες επισκέπτονται την Κερκίνη το χειμώνα. Ανάμεσά τους οι κυνηγόπαπιες προσφέρουν όμορφο θέαμα στον επισκέπτη καθώς, προσπαθώντας να αποφύγουν το κρύο, κρύβουν το κεφάλι τους κάτω από τις φτερούγες τους. (Τ. Δημαλέξης) ▼

Οι δύο κρυπτοσικινιάδες σε χορευτικές φιγούρες απογειώνονται για να γυρίσουν στον χώρο των αποικιών. Οι αέρινες κινήσεις τους σε συνδυασμό με τα εντυπωσιακά τους χρώματα προσφέρουν ιδανικό θέμα για τον φωτογραφικό φακό. (Τ. Δημαλέξης) ▼

▲ Ο κρυπτοσικινιάς, αν και ανήκει στην οικογένεια των ερωδιών, δεν έχει τα χαρακτηριστικά μακριά πόδια των υπολοίπων ειδών. Ετσι είναι αναγκασμένος να παραμονεύει για τη λεία του πάνω σε κλαδιά ή πέτρες, σε αντίθεση με τα μακροπόδαρα είδη, που την αναζητούν περπατώντας μέσα στο νερό. Εκατοντάδες κρυπτοσικινιάδες αναπαράγονται στην Κερκίνη.

(Τ. Δημαλέξης)

▲ Παρά τη μείωση του αριθμού των αναπαραγόμενων ζευγαριών η Κερκίνη αποτελεί σήμερα το σημαντικότερο βιότοπο αναπαραγωγής για τις χαλκόκοττες στην Ελλάδα. Στη φωτογραφία, δύο νεαρές χαλκόκοττες ηλικίας περίπου ενός μήνα.
(Π. Χατζηγιαννίδης)

▲ Οι Βουβόκυκνοι επισκέπτονται την Κερκίνη το χειμώνα, μαζί με δεκάδες χιλιάδες πάπιες και χήνες. Είναι ήρεμα πουλιά, που δεν φοβούνται ιδιαίτερα τον άνθρωπο. Τα ανώριμα άτομα ξεχωρίζουν από το σταχτί πτέρωμα. (Τ. Δημαλέξης)

◀ Η Σκουφοβουτηχτάρα είναι ένα πανέμορφο πουλί, που πήρε το όνομα του από το χαρακτηριστικό λοφίο στο κεφάλι του. Αναπαράγεται στην περιοχή με τα νούφαρα, φτιάχνοντας τη φωλιά του πάνω σ'αυτά. (Τ. Δημαλέξης)

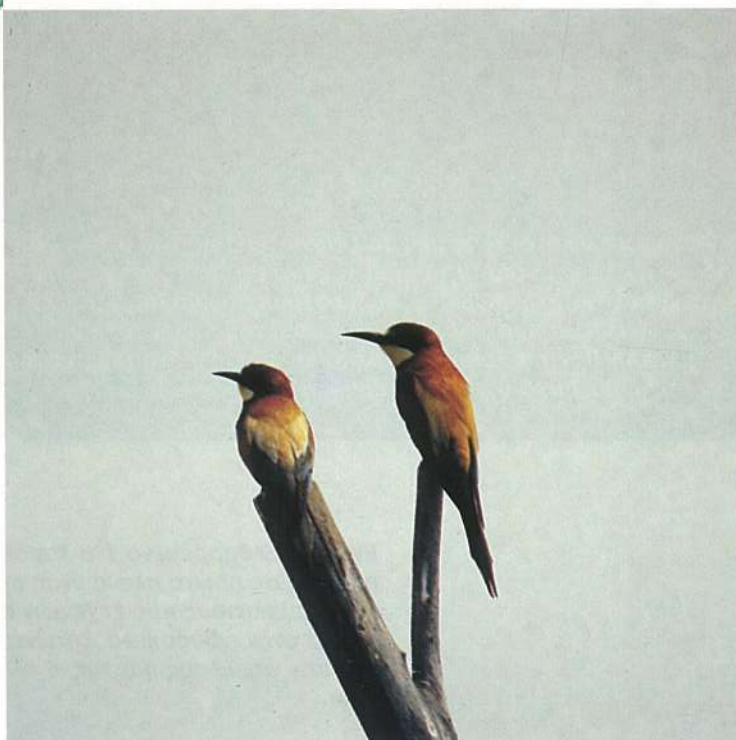

◀ Οι Κορμοράνοι και οι Λαγγόνες κατεξοχήν ψαροφάγα είδη, αριθμούν πολλές εκατοντάδες ζευγάρια στις αποικίες της Κερκίνης. Δεινοί ψαράδες, πολύ συχνά προσελκύουν κοντά τους και άλλα ψαροφάγα είδη (ερωδιούς, πελεκάνους), που επωφελούνται από αυτούς, για να βρουν ευκολότερα τη λεία τους. (Π. Χατζηγιαννίδης)

Οι Μελισσοφάγοι είναι σπάνια πουλιά που φωλιάζουν στην περιοχή της Κερκίνης. Οι φωλιές τους είναι βαθειές οριζόντιες σήραγγες μέσα σε αμμώδη πρηνή, κοντά στο ποτάμι. Όπως φαίνεται από το όνομά τους, τρέφονται με μέλισσες αλλά και με άλλα έντομα. (Τ. Δημαλέξης) ▼

◀ Στις αποικίες των ερωδιών της Κερκίνης αναπαράγονται ανάμεσα στα άλλα είδη και αρκετές εκατοντάδες Λευκοσικνιάδες. Κοντά σ'αυτούς και γύρω στα 10 ζευγάρια χαλκόκοττες, που θεωρείται ο μεγαλύτερος αναπαραγωγικός πληθυσμός στην Ελλάδα.

(Π. Χατζηγιαννίδης)

Η σχέση εμπιστοσύνης που έχει αναπτυχθεί ανάμεσα στους ψαράδες και του πελεκάνους στην Κερκίνη, είναι μοναδική στον κόσμο. Η παρουσία μεγάλων πληθυσμών μη εμπορεύσιμων ειδών ψαριών στη λίμνη, επιτρέπει στους πελεκάνους να συμβιώνουν με τους ψαράδες μέσα από μια κάθε άλλο παρά ανταγωνιστική σχέση. Το χειμώνα είναι πολύ συνήθες θέαμα το τάισμα των πελεκάνων από τους ίδιους τους ψαράδες. ►

(Σ. Νούτσιος)

Οι Αργυροπελεκάνοι είναι από τα σπανιότερα πουλιά στον κόσμο. Σύγχρονες εκτιμήσεις ανεβάζουν τον παγκόσμιο πληθυσμό τους στα 15.000 άτομα, από τα οποία τα 1.000 περίπου ξεχειμωνιάζουν στην Κερκίνη. Γύρω στα μέσα Φλεβάρη τα ώριμα πουλιά (όσα στην φωτογραφία έχουν έντονα πορτοκαλλί το “σάκκο” τους), εγκαταλείπουν την Κερκίνη πηγαίνοντας στη λίμνη Μικρή Πρέσπα, όπου βρίσκεται ο κύριος βιότοπος αναπαραγωγής τους στην Ευρώπη. Από εκεί επιστρέφουν τον Σεπτέμβριο. (Γ. Δημαλέξης)

Εντελώς ξεθαρρεμένο ένα κοπάδι Αργυροπελεκάνων (ανάμεσα τους σε πρώτο πλάνο ένας από τους ελάχιστους Ροδοπελεκάνους που ξεχειμωνιάζουν στην Κερκίνη), έχει πλησιάσει στην ιχθυόσκαλα, ζητώντας επίμονα το μερίδιο του από την ψαριά της ημέρας. (Σ. Νούτσιος) ►

ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ ΚΕΡΚΙΝΗ

Βυθίζουμε τα κουπιά μας απαλά στο νερό της λίμνης. Το μικρό τριθέσιο κανό κινείται αργά και αθόρυβα, δεν πρέπει να διαταράξει την ηρεμία των πουλιών.

Οι υπεύθυνοι του ΟΙΚΟΠΕΡΙΗΓΗΤΗ δίνουν σήμα για μια μικρή στάση. Μέσα απ' τα κυάλια προβάλλουν οι ντελικάτες σίλουέτες των σταχτοτσικνιάδων και λευκοτσικνιάδων και λίγο πιο εκεί των κορμοράνων.

Χουλιανομύτες και λαγγόνες πεταρι-ζουν ανέμελα ψάχνοντας την τροφή τους. Ένας ολόκληρος φτερωτός κόσμος ζει και αναπτύσσεται στο παραλίμνιο δάσος, στις καλάμιές, μέσα στα πυκνά φυλλώματα, συμβάλλοντας στην δημιουργία του θαυμαστού οικοσυστήματος της Λίμνης Κερκίνης.

Τα κανό μας πλησιάζουν τώρα τα νούφαρα. 3500 στρέμματα πριν λίγα χρόνια έχουν σήμερα περιορισθεί στα 1000. Το θέαμα είναι εντυπωσιακό, η λίμνη σ. αυτό το σημείο μοιάζει μ. ένα απέραντο σκουροπράσινο γυαλιστερό χαλί.

Αρκετοί νεροβούβαλοι κολυμπούν ειρηνικά πιο πάνω μέσα στα βαλτόνερα. Περίπου 550 έχουν απομείνει πια από τα μεγάλα κοπάδια, που υπήρχαν κάποτε στην περιοχή.

Ο ήλιος γέρνει προς τον ορίζοντα ανάμεσα στα Κρούσια και στο Μπέλλες. Είναι μια ώρα μαγευτική, το καλύτερο κλείσιμο αυτής της συναρπαστικής εμπειρίας με τον «ΟΙΚΟΠΕΡΙΗΓΗΤΗ».

Ο «ΟΙΚΟΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ» - ΕΡΓΟ ΖΩΗΣ

Το γραφείο του «ΟΙΚΟΠΕΡΙΗΓΗΤΗ» έχει την έδρα του στο χωριό ΚΕΡΚΙΝΗ, που απέχει 60 χιλιόμετρα από τις Σέρρες και 110 από την Θεσσαλονίκη. Ξεκίνησε την πορεία του το 1996 με εμπνευστή τον Γιάννη Ρέκλο και θερμό υποστηρικτή τον Γιάννη Αβραμιδη. Σ. ένα μικρό παλιό οίκημα που ανακατασκευάστηκε από τους ίδιους στεγάζει τον απαραίτητο εξοπλισμό (σωσίβια, κυάλια, κ.λπ.) και το ενημερωτικό υλικό (βιντεοκασέτες με αφήγηση και εικόνες της Κερκίνης, φωτογραφίες, έντυπα, χάρτες).

Βρίσκεται στον κεντρικό δρόμο που οδηγεί στην λίμνη και η ενημέρωση διαρκεί περίπου 45 λεπτά.

Η ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ ΣΤΗΝ ΛΙΜΝΗ

Οι διαδρομές σχεδιάστηκαν με απόλυτο σεβασμό προς το περιβάλλον, ώστε να αποφεύγεται οποιαδήποτε αναστάτωση στον βιότοπο.

Οι επισκέπτες εφοδιάζονται με σωσίβια και κυάλια και επιβιβάζονται σε απόλυτα ασφαλή τριθέσια κανό. Κατά την διάρκεια της περιήγησης που διαρκεί περίπου δύο ώρες, γίνονται σύντομες στάσεις για ενημέρωση και φωτογραφίες.

ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Οι επισκέπτες προέρχονται κυρίως από πόλεις της Β. Ελλάδας αλλά και από την υπόλοιπη χώρα, με μεγάλη συμμετοχή μικρών παιδιών.

Έχουν φιλοξενηθεί σχολεία και παιδιά από κατασκηνώσεις, που έφυγαν ενθουσιασμένα, γιατί έμαθαν πράγματα που δεν διδάσκονται σε κανένα βιβλίο.

Όλοι εκφράζονται με ενθουσιασμό για το

έργο μας στο «Βιβλίο Επισκεπτών» του Οικοπεριηγητή.

Τα προγράμματα είναι από μονοήμερα έως τετραήμερα και περιλαμβάνουν τα πάντα: περιήγηση στη λίμνη, διαμονή στη φύση ή σε τετρακλίνα σπιτάκια πλήρως εξοπλισμένα και με τζάκι, ορειβασία, ποδηλασία, φαγητό, διασκέδαση.

«ΟΙΚΟΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ» - ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΟ
ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΕΡΚΙΝΗΣ - ΜΠΕΛΛΕΣ

Για πληροφορίες και συμμετοχές:

τηλ. - fax: 0327/ 41 450 & 094/43 79 95

415820944 - 437995

